

Sygn. akt V KO 49/12

POSTANOWIENIE

Dnia 26 września 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Małgorzata Gierszon

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **J. G.**

oskarżonego z art. 189 § 1 k.k. i innych

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 26 września 2012r.,

wniosku Sądu Okręgowego w X. zawartego w postanowieniu z dnia 16

lipca 2012r. o przekazanie do rozpoznania sprawy

J. G. Sądowi Okręgowemu w Y.,

na podstawie art. 93 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w X. na rozprawie w dniu 6 lipca 2012r. wyłączył sprawę J. G., oskarżonego wspólnie z R. P. i trzema innymi osobami w sprawie [...] 173/10, do odrębnego rozpoznania z uwagi na to, że stan zdrowia osk. J. G. uniemożliwia mu stawiennictwo przed tym Sądem.

Sąd właściwy wystąpił następnie na posiedzeniu w dniu 16 lipca 2012 r. o przekazanie wyłączonej sprawy do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Y., gdzie mieszka J. G., bowiem, według lekarza sądowego, tam tylko oskarżony przy jego schorzeniach może być przesłuchany.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Ponowny wniosek Sądu właściwego, tym razem o przekazanie Sądowi Okręgowemu w Y. wydzielonej sprawy oskarżonego J. G., znów nie zasługuje na uwzględnienie. Aktualny jest bowiem powód odmowy podjęcia takiej decyzji procesowej, dotyczący obecnie jedynie J. G., wyrażony w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 2012 r. w sprawie V Ko 34/12, w której Sąd Okręgowy w X. wnosił o przekazanie sprawy wszystkich oskarżonych Sądowi Okręgowemu w Y. Wiedza Sądu właściwego w chwili obecnego wystąpienia sprowadzała się do tego, że J. G., zwolniony z aresztu śledczego w dniu 30 marca 2012 r., nie może stawić się na rozprawę w dniu 6 lipca 2012 r., zaś na dzień 9 sierpnia 2012 r. ustalono termin przyjęcia oskarżonego do szpitala w celu „leczenia neuroortopedycznego” i prawdopodobnie, poddania się zabiegowi operacyjnemu oraz rehabilitacji pooperacyjnej (k. 4634, 4636). Sąd Okręgowy w X. zakładając, że stan zdrowia J. G. rzeczywiście przez najbliższe miesiące, poczynając od daty wystąpienia (16. VII. 12 r.), będzie uniemożliwiał mu stawiennictwo przed Sądem właściwym, bo przecież taki był powód wystąpienia, wiedział zarazem, że z wyżej wskazanych przyczyn stawiennictwo oskarżonego jest nierealne także przed Sądem Okręgowym w Y. Sąd ten nie będzie przecież rozpoznawał sprawy w szpitalu, sanatorium, miejscu zamieszkania oskarżonego (jak błędnie dopuszcza lekarz sądowy) czy w innym miejscu jego pobytu.

Przekazanie sprawy temu Sądowi nie osiągnęłoby więc celu, którym kierował się Sąd właściwy i któremu tak obszernie dał wyraz w uzasadnieniu postanowienia, to jest rozpatrzenie wreszcie sprawy J. G.

Decyzje Sądu Najwyższego podejmowane w trybie art. 37 k.p.k. nie mogą przenosić na inny sąd obowiązków spoczywających na sądzie właściwym i odpowiedzialności za doprowadzenie do rozpoznania sprawy.

Dlatego postanowiono jak na wstępie. Sąd Okręgowy przed podjęciem kolejnych kroków ustali powód uchylenia aresztu wobec J. G., sprawdzi, czy Sąd Okręgowy w Y. rozpoznaje także sprawę oskarżonego, jakie są: aktualny stan jego zdrowia i miejsce pobytu, a zwracając się do lekarza sądowego lub innego organu wypowiadającego się co do możliwości odpowiadania oskarżonego, przypomni, że chodzi o odpowiedzialność przed Sądem, z czym wiąże się również miejsce rozpoznania sprawy.